

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/327/2021
Identifikačné číslo spisu:	8617204293
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8617204293.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUDr. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, súdny exekútor so sídlom K. XXX/X, XXX XX K., IČO: 36 164 020, zastúpený JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník a JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo financií Slovenskej republiky, so sídlom Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, IČO: 00 151 742, o zaplatenie 11.635,80 eura s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k.11Co/277/2019-135 zo dňa 27.01.2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej „ odvolací súd“) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k.11Co/277/2019-135 zo dňa 27.01.2021 (ďalej „súd prvej inštancie“), ktorým súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému náhrady škody v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) vo výške 11.635,80 eur (trovy exekúcie súdneho exekútora) s príslušenstvom, z dôvodu premlčania nároku podľa § 19 ods.1, veta prvá zákona č. 514/2003Z.z., keďže žalobca podal žalobu až dňa 17.10.2017.

2. Odvolací súd zistil, že žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody zo skutočnosti, že Daňový úrad Trnava dňa 25.11.2013 poukázal na účet povinného - spoločnosti KORVI SLOVAKIA s. r. o. finančné prostriedky, čím nerešpektoval exekučné príkazy vydané žalobcom ako súdnym exekútorom, nerešpektoval Exekučný poriadok a nepostupoval správnym úradným postupom. Škodu vyčíslil žalobca ako trovy exekúcie súdneho exekútora a náklady spojené s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku, spolu v sume 11.990,96 eura. Žalobca tvrdil, že o vzniku škody sa dozvedel z výpisu z účtu povinnej spoločnosti dňa 12.12.2014. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, preto súd prvej inštancie pred meritórnym prejednaním veci skúmal, či si žalobca uplatnil svoj nárok

včas. Na preukázanie včasnosti uplatneného nároku žalobca predložil dva výpisy z účtu povinnej spoločnosti - za časť roku 2013 a časť roku 2014, z ktorých odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie zistil, že dňa 25.11.2013 boli na uvedený účet prijaté platby od Finančného riaditeľstva SR. Z výpisov z účtov nie je zrejmé, kedy boli vyhotovené a ani kedy a na základe akej skutočnosti boli doručené žalobcovi. Súdu nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že oba výpisy boli doručené v jeden deň - 12.12.2014, kedy žalobca tvrdil, že sa dozvedel o vzniku škody. Žalobca svoje tvrdenie o tom, že o škode sa dozvedel dňa 12.12.2014 nepodložil žiadnym dôkazom. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania, pričom poprel existenciu škody, existenciu nesprávneho úradného postupu orgánu štátu a konštatoval, že za neúspešné vykonanie exekúcie žalobcom nie je zodpovedná Slovenská republika, poprel teda samotný základ žalobného nároku.

3. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu konštatoval, že odvolacie námietky žalobcu neobstoja. Súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav správne zvolil príslušnú, vyššie uvedenú právnu normu (§19 zákona č. 514/2003 Z. z.). Túto normu síce neaplikoval v celom rozsahu správne, keď začiatok plynutia premlčacej doby odvíjal od okamihu zistenia nesprávneho úradného postupu, z ktorého mohol žalobca vyvodit' vznik škody (vznik škody však ešte nebol žalobcom jednoznačne zistený), rozhodnutie súdu prvej inštancie je aj napriek uvedenému vo výroku vecne správne.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas dovolanie podľa § 420, písm. f) CSP s tým, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby som uskutočňoval mne patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Dovolací dôvod spočíval v nesprávnom zistení súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu, že nárok je premlčaný, na základe nesprávnej aplikácie ustanovení § 132 CSP, 149 CSP a 151 ods. 1 CSP, pričom súd prvej inštancie a odvolací súd nesprávne stanovili deň začatia plynutia premlčacej doby, a tak mu znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Premlčanie nárokov podľa zákona č. 514/2003 Z.z. upravuje citovaný zákon v § 19 ods. 1 nasledovne: „Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode“. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie sú správne. Zo samotných výpisov z účtov, ktoré boli predložené ako dôkaz, vyplýva, že boli vyhotovené ku dňu 10.12.2014. Zároveň vo výpise z účtu je uvedená transakcia (Za vedenie účtu a transakcie) zo dňa 29.11.2014. Logickou úvahou sa dá dospieť k záveru, že nie je možné vyhotoviť a doručiť výpis z účtu k 10.12.2014 skôr, ako nastane tento dátum. Preto nie je možné stotožniť sa so záverom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, že nebol predložený žiaden dôkaz. Takýto dôkaz predložený bol.

7. Ako ďalší dovolací dôvod žalobca uviedol ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v spojení s prípustnosťou dovolania podľa § 432 CSP, s tým, aby dovolací súd, vyriešil tieto právne otázky:

a. Či v prípade, že odvolací súd rieši otázku premlčania uplatneného nároku je povinný ustáliť termín začatia plynutia premlčacej doby?

b. Či súd pri ustálení skutkového stavu potrebného na posúdenie premlčania má vychádzať z termínu začatia plynutia premlčacej doby tvrdeným jednou zo sporových strán, ak druhá strana sporu toto tvrdenie nerozporuje.

8. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.06.2021 k dovolaniu žalobcu navrhoval, aby dovolací súd dovolanie odmietol resp. zamietol, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno k včasnosti uplatneného nároku na súde. Uviedol, že žalobca predložil súdu dva výpisy z bankového účtu spoločnosti KORVI SLOVAKIA s.r.o. a to za obdobie 23.09.2013 - 31.12.2013 a obdobie 01.01.2014 - 10.12.2014, pričom úhrada nadmerného odpočtu DPH zo strany Daňového úradu Trnava, pobočka Galanta vyplýva práve z výpisu za obdobie 23.09.2013 - 31.12.2013 (t. j. neobstoja tvrdenie žalobcu, že sa o škode dozvedel až z výpisu doručeného dňa 14.12.2014). Zároveň má za to, že postupom Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave nebolo žalobcovi znemožnené, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu je nesporné, že Okresný súd Trnava na pojednávaní uskutočnenom dňa 10.04.2019 vyslovil predbežné právne posúdenie, že žalobca sa o škode dozvedel z podania „Oznámenie KORVI SLOVAKIA s.r.o., 925 22 Veľké Úľany, Nové Osady 79, IČO: 36825280“ č. XXXXXXXX /X/XXXXXXX/XXXX/Kali zo dňa 18.11.2013, a teda má nárok za premlčaný. Následne súd vyzval žalobcu, aby uviedol či má návrhy na doplnenie dokazovania a ten uviedol, že nemá (viď strana 3 „Zápisnice o pojednávaní“ zo dňa 10. 4. 2019). V súvislosti s premlčaním

Okresný súd Trnava a Krajský súd v Trnave správne uviedli, že z dvoch výpisov z bankového účtu spoločnosti KORVI SLOVAKIA s.r.o. (za obdobie 23.09.2013 - 31.12.2013 a obdobie 01.01.2014 - 10.12.2014), ktoré predložil žalobca nie je zrejmé, kedy boli vyhotovené a ani kedy a na základe akej skutočnosti boli žalobcovi doručené (t. j. žalobca neunesol dôkazné bremeno). Vychádzajúc z uvedeného mal žalobca možnosť predložiť dôkaz, ktorým by preukázal, že sa o škode dozvedel z podania Daňového úradu Trnava, pobočka Galanta, avšak on túto možnosť nevyužil, t. j. nie je dôvodné, aby sa teraz dovoľával porušenia práva na spravodlivý proces.

9. Žalovaný tvrdil, že nemohol rozporovať dátum doručenia výpisov z bankového účtu, keďže tento dátum bol známy iba žalobcovi, avšak čo je podstatné ani žalobca nijakým spôsobom nepreukázal kedy mu boli predmetné výpisy reálne doručené. Uviedol, že v upovedomení o začatí exekúcie" č. k. Ex327/2013-7 zo dňa 18. 09. 2013, v ktorom žalobca spoločnosti KORVI SLOVAKIA s.r.o. oznámil, že exekúciu vykoná prikázaním pohľadávky z účtu v banke, pričom túto spoločnosť zároveň vyzval, aby predložila vyhlásenie o svojom majetku, označila peňažné ústavy resp. uviedla čísla svojich funkčných účtov. Vychádzajúc z uvedeného mal žalobca zjavne vedomosť o účtoch spoločnosti KORVI SLOVAKIA s.r.o. a o pohyboch na nich už v roku 2013 t.j. mal vedomosť aj o vyplatení nadmerného odpočtu DPH, čiže neobstoí tvrdenie, že sa o škode dozvedel až dňa 12.12.2014 z listu Československej obchodnej banky, a.s.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie podľa § 447, písm. f) odmietol, pretože nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

11. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Tvrdenia o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu, v zásade nemožno právne kvalifikovať ako dovolací dôvod podľa 420 písm. f) CSP, pokiaľ nedosahujú intenzitu nepreskúmateľnosti, t.j. takú vadu, ktorá neumožňuje dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel súd nižšieho stupňa k svojmu záveru. Takáto vada v napadnutom rozhodnutí odvolacieho súdu ani súdu prvej inštancie zistená nebola. Medzi účastníkmi konania bola sporná skutková okolnosť, spočívajúca v tom, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že žalobca mal zjavne vedomosť o účtoch povinného a o pohyboch na nich, keďže disponoval výpisom z účtu za obdobie 23.9.2013-31.12.2013, pričom na tento účet boli dňa 25.11.2013 prijaté platby od Finančného riaditeľstva SR vo výške 234.762,10 Eur a 78.908,17 eur. Žalobca mal vedomosť aj o vyplatení nadmerného odpočtu DPH z tohto účtu. Tvrdenie, že sa o škode dozvedel až dňa 12.12.2014 z listu ČSOB, a. s. nebolo preukázané.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

12. Podľa § 421 ods. 1 CSP, písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13. Dovolací súd konštatuje, že otázka položená dovolateľom má v danom prípade skutkový charakter, a preto nie je prípustná. Táto skutková okolnosť bola vecne správne vyhodnotená podľa zásady rozloženia dôkazného bremena, ktoré pre žalobcu vyplýva z ust. § 19 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého : „Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode". Skutočnosť, kedy sa žalobca ako poškodený dozvedel o škode je dôkazným bremenom poškodeného. Ide o subjektívnu okolnosť na strane poškodeného, ktorú nemožno určiť do dôkazného bremena

žalovaného orgánu verejnej správy. Úhrada nadmerného odpočtu DPH zo strany Daňového úradu Trnava, pobočka Galanta vyplýva práve z výpisu z účtu povinného ako daňového subjektu za obdobie 23.09.2013 - 31.12.2013.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.